

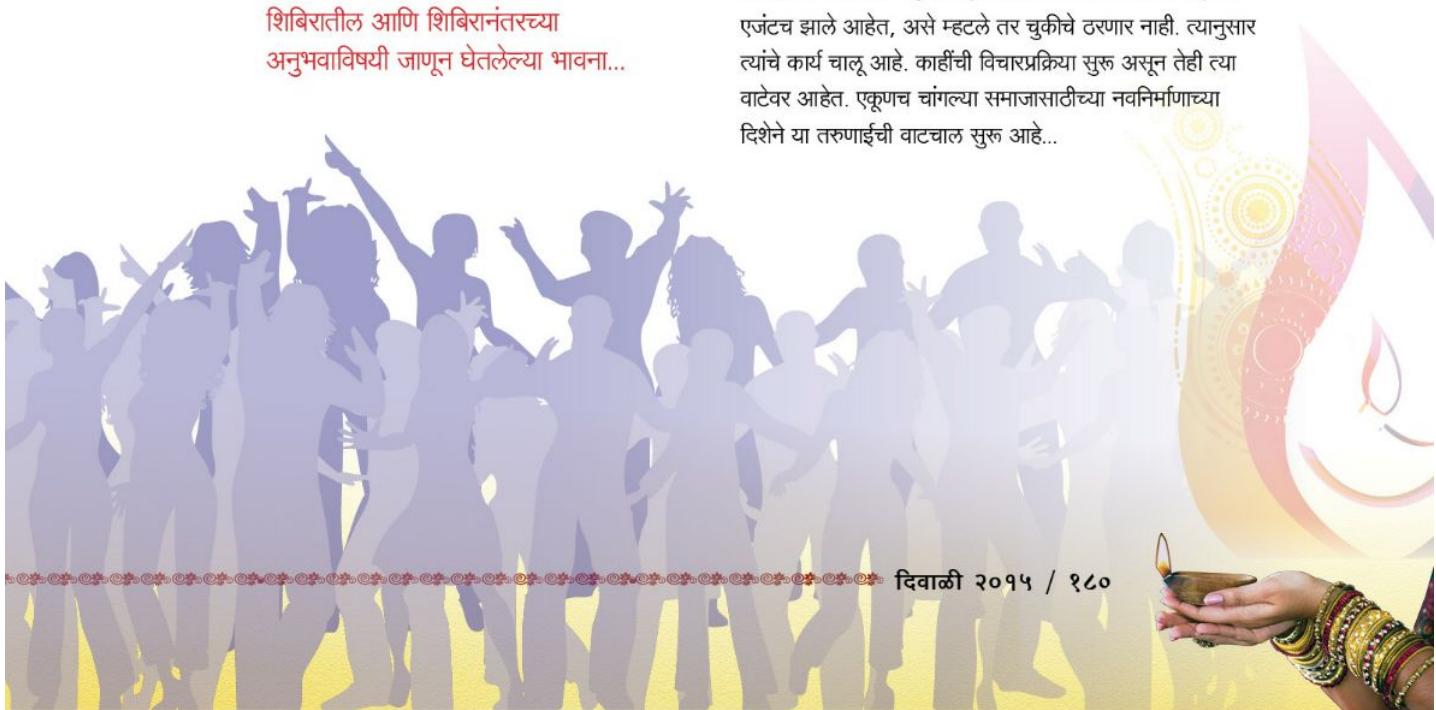
नवनिर्माणाच्या दिशेने...

अक्षय निर्मले

'यूथ फॉर पर्जफुल लाइफ' हे ब्रीद घेऊन 'निर्माण'चे काम सुरु आहे. डॉ. अभय व डॉ. राणी बंग दाम्पत्याचे सुपुत्र अमृत या शिविराचे संयोजन करतात. महात्मा गांधीजींच्या 'नई तालीम' या शिक्षणपद्धतीनुसार कार्यरत असलेला हा कॅम्प हल्ली समाजासाठी काही तरी करू पाहणाऱ्या तरुणाईच्या अजेंड्यावर असतो. करिअर आणि समाजभान, सामाजिक काम याविषयी नेमकी स्पष्टता देणाऱ्या या कॅम्पमध्ये आतापर्यंत कोल्हापूर, सांगली, सातारा येथील अनेकांनी सहभाग घेतला आहे. त्यातील काही शिविरार्थींच्या शिविरातील आणि शिविरानंतरच्या अनुभवाविषयी जाणून घेतलेल्या भावना...

कॉ लेजवयात बरेच जण कन्फ्युज असतात. पुढे काय करायचं? सद्या जे करत आहोत, त्याचे आउटपुट काय? पालक काय सुचवताहेत आणि मला मनापासून काय करावरंसं वाटतं? या प्रश्नांच्या उत्तराबाबत संदिग्धता असते. विचारांत स्पष्टता नसरे. एकूणच करिअर, सामाजिक भान याविषयी ते पूर्णतः किंवा अंशतः अनभिज्ञ असतात. फक्त एकच भावना कॉमन असते, जी आपल्या संस्कारांतून आलेली ती म्हणजे समाजासाठी काही तरी करण्याची भावना. पण नुसती भावना असून काय उपयोगाचे, तर त्याला निश्चित दिशा आणि त्याबरहुकूम कृती कार्यक्रमही हवा. आणि नेमकं हेच देय्याचं काम 'निर्माण'च्या शिविरांतून होत आहे. 'निर्माण' हे आता फक्त एक शिविर राहिलेले नाही, तर ती एक चळवळच बनली आहे आणि कसलाही गजावाजा न करता अगदी शांतपणे ही चळवळ हळूहळू पुढे चालली आहे.

ही चळवळ आहे तरुणाईची... समाजकार्याच्या जाणीव जागृतीची... तरुणाईला समाजकायप्रिति प्रवृत्त आणि कार्यप्रवण करण्याची. शिविरात सहभागी झालेले शिविरार्थी सामाजिक बदलाचे एजंटच झाले आहेत, असे म्हटले तर चुकीचे ठरणार नाही. त्यानुसार त्यांचे कार्य चालू आहे. काहींची विचारप्रक्रिया सुरु असून तेही त्या दिशेने या तरुणाईची वाटचाल सुरु आहे...

नेमकं व्यवस्थापन शिकायला मिळाले...

मी बीटेकचा विद्यार्थी. मी 'निर्माण'चे दोन कॅम्प केले. भविष्यात काय करायचे आहे, याची दिशा 'निर्माण'ने दिली. आपला अप्रोच कसा असावा, हे देखील सांगितले. नेमकं व्यवस्थापन शिविरातून शिकायला मिळाले. शिविरानंतर 'अवंती' या कंपनीसाठी काम सुरु केले. पूर्वी ही संस्था एनजीओ म्हणून काम करत होती.

आता ती स्टार्टअप कंपनी आहे. या कंपनीला फोर्ब्स मासिकानेही गोरविले आहे. ग्रामीण भागात कमी पैशांमध्ये शिक्षण देण्याचे काम ही संस्था करते. ग्रामीण मुलांना याचा चांगला फायदा होत आहे. अनेक ग्रामीण विद्यार्थ्यांना पैशांआभावी चांगले शिक्षण घेता येत नाही. त्यांना मदत करण्याचे काम या संस्थेच्या माध्यमातून आम्ही करतो. त्यांना कोयिंग, गायडन्स देण्याचे काम आम्ही करतो. यातून सिलेक्ट केलेल्या मुलांना आम्ही १०० टक्के स्कॉलरशिप देतो. नुकतेच याद्वारे एका विद्यार्थ्याला एमआयटीमध्ये शिकण्याची संधी उपलब्ध झाली आहे. निर्माणच्या मार्गदर्शनामुळे अशा पद्धतीचे काम करू शकलो.

- केयर गोखले

सकारात्मक बदलाचा भाग बनण्याची प्रेरणा

मी इंजिनिअरिंगचा विद्यार्थी.
 'निर्माण'च्या शिक्किरातून नेमकी दिशा
 मिळाली. बन्याच गोटी विलअर झाल्या.
 खूप चांगल्या लोकांनी मार्गदर्शन केले.
 मी परिचय महाराष्ट्रातला; पण शिविराच्या
 निमित्ताने विद्बहाचा काही भाग अनुभवता
 आला. दोन महिने मी मराठवाड्यात
 राहिलो आहे. तिथल्या दुष्काळाची

तीव्राता माहिती आहे. तिथे आम्ही दुष्काळ निवारणासाठी कामही केले. सध्या मी पालघर जिल्हात वाढा ताळुक्यातील क्वेस्ट (Quest) या संस्थेसाठी काम करतो. ही संस्था आदिवार्सीसाठी आश्रमशाळा चालवते. या संस्थेअंतर्गत आम्ही सक्षम हा प्रोजेक्ट चालूपत आहोत. त्यातून सकारात्मक बदल घडविण्याचा उद्देश आहे.

- विकास वाघमोडे, सांगली

प्रत्येक दिवसाचं
प्लॅनिंग शिकले...

A portrait of a young woman with long dark hair, smiling at the camera. She is wearing a blue top. The background shows an indoor setting with pink walls.

मोठे लोक आम्हाला मार्गदर्शन करायला होते. वेगवेगळ्या समाजोपयोगी उपक्रमांत सहभागी असलेले, राष्ट्रीय-आंतरराष्ट्रीय एनजीओंमधील, आयायटी-आयआयएममधील लोकांनी मार्गदर्शन केले. हा अनुभव खूप जबरदस्त होता. समाजासाठी फुलटाइम काम करायचे की पार्टटाइम? करिअर निवड कशी करायची? आणि त्यातून समाजाला कक्षा प्रकारे फायदा होईल? याविष्टी मंथन झाले. समाजातील समस्यांची जाण, त्यावरच्या सोल्युशनबाबत माहिती मिळणे, हा अनुभव खूप चांगला होता. कॅम्पहून आल्यावर त्याचा हाँगओवर उत्तरेपर्यंत आता मला दुसऱ्या कॅम्पला जाप्याची ओढ लागली आहे. या वर्षांच हा कॅम्प होईल.

- पूजा पाटील, सांगली

नेमक्या उपयांचा
दृष्टिकोन मिळाला....

मी इंजिनिअरिंगचा विद्यार्थी आहे. समाजाकडे बघण्याची नेमकी दृष्टी 'निर्माण'च्या शिबिराने दिली. समाजप्रति कर्तव्याची भावना प्रत्येकाकडे असू शकते. पण त्यावरील सोल्युशन काय असू शकेल किंवडूना ते काय आणि कसे असावे, याचा विचार करण्याची दृष्टी शिबिराने दिली. पण कृतीतून अनुभवण्याची गरज शिबिराने शिकवली. उपयोजित शिक्षणाचा विचार करायला लागलो आहे. एक पवकं ठरवलं आहे. जिथं माझी गरज आहे तिथंच काम करेन. जगण्यासाठी जितके पैरे लागतील तितकेच ठेवीन. अभियांत्रिकीच्या अभ्यासातही समाजाला उपयोगी ठरतील, अशा प्रोजेक्टवर विचार आणि त्या दिशेने काम सुरु आहे.

- प्रफुल्ल सुतार

‘स्वतःकडून समाजाकडे’ मनावर कोरले...

मी इंजिनिअरिंगची विद्यार्थिनी. डॉ. राणी बंग यांचे ‘तारुण्यभान’ हे शिविर केलं होतं आणि त्यानंतर ‘निर्माण’ विषयी कळले. निर्माणच्या कॅप्पलाही जायचे निरिचित केले. माझ्यात सकारात्मक बदल होण्यास हे शिविर खूप अर्थानी महत्वाचे आहे. ‘स्वतःकडून समाजाकडे...’

अशी एक विचारधाराच यातून तपार झाली. समाजातील प्रश्न, समस्यांना सामोरं कसं जायचं, याची नेमकी दिशा शिविरातून मिळाली. छोटचा-छोटचा गोष्टीतून कशी सुखात करावी, सोल्युशन काय आणि कसं असावं, याचा नेमकेपणा येत गेला. शिविरादरम्यान आदिवासी गावांतून राहिलो. त्या वातावरणाशी संलग्न झालो. त्यांची परिस्थिती वाईट होती; पण फक्त लांबून बघण्यात किंवा परिस्थितीला नव्ये ठेवण्यात काही उपयोग नव्हता. प्रत्यक्ष कृती आवश्यक होती. त्यांची सिस्टीम, न्यायनिवाडा या गोष्टी समजून घेतल्या. आपण काय करायला हां, याची जाणीव शिविराने दिली. सध्या मी पुण्यातील ‘कनेक्टंग’ नावाच्या एनजीओसोबत काम करत आहे. ही संस्था आत्महत्या प्रतिबंधात्मक स्वरूपाचे काम करते. त्यासाठी हेल्पलाइन चालवते. त्यातून आम्ही अशा लोकांना झेंपेशनल सपोर्ट देण्याचे काम करतो. मी अशा सामाजिक कृत्यांकडे वळण्याचे कारण म्हणजे ‘निर्माण’.

- जुई जामसांडेकर, कोल्हापूर

शिविरात आलो आणि इथलाच झालो...

मी इंजिनिअरिंगचा विद्यार्थी. २०१० मध्ये ‘सर्च’ जॉइन केले. निर्माणच्या चौथ्या बँचवा मी शिविरार्थी होतो. मला नेमके काय करायचे आहे, ते या शिविरात्नूनच ठरवू शकलो. त्यानंतर ‘सर्च’च्या हॉस्पिटलशी जोडलो गेलो. मी सध्या गडचिरोलीतच निर्माण आणि सर्चसाठी काम करत

आहे. एम-हेल्थ म्हणजेच मोबाइल हेल्थ या यंत्रणेवर माझे आणि माझ्या सहकाऱ्यांचे काम सुरु आहे. मोबाइल फोन तंत्राचा आरोग्यसाठी वापर कसा करता येईल या अनुंबंधाने हे काम आहे. एम-हेल्थतर्फे आरोग्यसेवा दिली जाते. येथील हॉस्पिटलमार्फत आम्ही सेवा देतोच; पण गावागावांत नेमलेल्या आरोग्यदूतांमार्फतही ही सेवा दिली जाते. रुग्णांच्या आजाराचे निदान आणि सेवा या आरोग्यदूतांमार्फत दिली जाते. शिवाय आजारांविषयीची माहिती, जसं की कारणे, लक्षणे हा डाटा एकनित केला जात आहे. आरोग्य सेवा आणि संशोधनसाठी आम्ही अपॅ डेव्हलप करत आहोत. येथील हॉस्पिटलमध्ये रुग्णांची सर्व माहिती एका विलक्वर मिळण्यासाठी ईएमआर (इलेविट्रकल मेडिकल रेकॉर्ड) नावाचे सॉफ्टवेअरही आम्ही बनवले आहे.

- निखिल जोशी,
राजारामपुरी, कोल्हापूर.

जीवनाचा अर्थ शोधणाऱ्यांसाठीचा फुलरस्टॉप

मी एमबीबीएसचा विद्यार्थी. ‘निर्माण’चा कॅप्प माझ्यासाठी खूप महत्वाचा होता. जीवनाचा अर्थ शोधणाऱ्यांसाठी निर्माण हा फुलरस्टॉप आहे, असं मी म्हणेन. आपल्याकडे बरेच तरुण भरकटलेल्या अवस्थेत असतात. काय करायचे आहे? का करायचे आहे?

याची नेमकी कल्पना नसते. त्यामुळे अर्थपूर्ण जीवनाचा शोध ज्यांना कुणाला घ्यायचा आहे, त्यांनी ‘निर्माण’चा कॅप्प करावा. हा कॅप्प म्हणजेच जीवनाला अर्थ देणारी एक प्रक्रिया आहे. गरजावर आधारित सोल्युशन यातून मिळू शकते. मी चारही कॅप्म केले.

यातून समाजासाठी काम करताना नेमका विचार कसा करावा, दिशा काय असावी, याचे पक्के मार्गदर्शन मिळाले. तिथून आल्यावर माझ्या पातळीवर स्थानिक समस्या काय आहेत, त्यावर सोल्युशन काय होईल, याचा शोध घेण्याचे काम केले. मी आरोग्यविषयक समस्यावर काम करतो. दोन टप्पे ठरवले आहेत. लांग टर्म आणि शॉर्ट टर्म असे. ६ महिन्यांपासून ते ५ वर्षांपर्यंतचा कालावधी त्यात आहे. ही स्पष्टता देण्याचं काम ‘निर्माण’ ने केले. शिविरानंतर सांगलीतील जत तालुक्यातील एनजीओ येचाला प्रोजेक्ट सोसायटी या दुष्काळी भागात काम करणाऱ्या संस्थेत काम केले. तरेच सोलापुरातील ‘पालवी’ या एडस्प्रस्तांसाठी काम करणाऱ्या संस्थेसाठी काम केले.

- डॉ. मुकुंद जाधव, सांगली

